

Se asuu pinnan alla

Sanka sumu peittää maiseman alleen, näkyvyyttä enintään parisen metriä. Äkisti loppunut myräkki on kuin muisto vaan, sillä nyt peilityydestä merestä heijastuu vain hämmentyneiden miesten kasvot. "Mikä se oli?" yksi heistä rohkenee kysyä. Kukaan ei vastaa.

Sekunnit venyvät minuuteiksi ja minuutit tunneiksi. Aavemainen hiljaisuus luo ahdistuneen tunnelman. Sitten kuuluu loiskahdus. Se tulee läheltä. Miehet ryntäävät toiselle puolelle venettä katsomaan, mutta otus on jo kadonnut- heidän alleen.

Samassa jättimäiset lonkerot nappaavat purjeveneeseen syleilynsä. Keula nousee korkealle sumupeaton päälle ja hiljaisuuden rikkovat kuvottava räjähdys ja tuskaisa huuto.

Kalvenneet kasvot. Raivokas aalto.

Ja sitten vain pienet kuplat rikkovat kirkasta taivasta heijastavan veden pinnan.

Nimimerkki: Uhkarohkea